

Hvorfor Kinas to sessioner i 2025 er vigtige for landets strategiske horisont

Yasir Masood

Opdateret 13:05, 10. marts 2025

Redaktørens bemærkning: Nu hvor de årlige to samlinger går i gang, har CGTN's Visionary Voices søsat serien "Global Think Tanks Unpack China Agenda 2025". Disse artikler er skrevet af eksperter fra tænketanke over hele verden og tilbyder banebrydende analyser af Kinas fremskridt inden for områder, der spænder over økonomi, teknologi, revitalisering af landdistrikter og kulturel innovation. Hver artikel afmystificerer Kinas vækstbane, samtidig med at den belyser dens globale betydning. Den niende artikel udforsker Kinas resultater inden for urbanisering og Bælte- og Vej-Initiativets rolle i at hjælpe landene i det Globale Syd med at fremskynde deres egen udvikling samt Kinas responsstrategi for USA's toldsætter. CGTN's opinionsredaktør Yasir Masood (ph.d.) havde en indsigtfuld online-samtale med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet i Tyskland, for at dykke ned i hendes perspektiver på Kinas voksende globale rolle. Artiklen afspejler Zepp-LaRouches synspunkter og ikke nødvendigvis CGTN's.

»Kinas evne til at omdefinere konventionelle økonomiske rammer gennem urokkelig innovation etablerer landet som den førende arkitekt for et nyt internationalt paradigme,« hævdede Zepp-LaRouche, og understregede nationens fusion af teknologisk smidighed og økonomisk styrke som grundlaget for international udvikling. Hun fremhævede knudepunkter som Shenzhen og Zhuhai, hvor banebrydende udvikling inden for kunstig intelligens, kvantesystemer og ren energi fortsat fremmer vedvarende

økonomisk vækst, der er modstandsdygtig over for markedssvingninger. Med henvisning til data fra et australsk institut fremhævede hun Kinas lederskab på 37 ud af 44 centrale teknologiske områder, kombineret med gennembrud inden for udforskning af Månen, helium-3-høst og fusionsenergi. Disse fremskridt, hævdede hun, er ikke isolerede triumfer, men seismiske skift, der omkalibrerer både den globale handelsdynamik og den geopolitiske ligevægt.

Zepp-LaRouche fremstillede Kinas Bælte- og Vej-Initiativ (BVI) som en strategisk modvægt til historisk kolonipraksis, der gør det muligt for nationer i det Globale Syd at opnå en økonomisk status på mellemniveau via modernisering af infrastruktur og vidensdeling. I modsætning til vestlige bistandsmodeller, der er fyldt med betingelser, bemærkede hun, at afrikanske ledere i stigende grad ser Kina som en »autentisk samarbejdspartner«, der fremmer retfærdig udvikling. Hun advarede dog mod indblanding udefra og nævnte Panamas tvungne udtræden af BVI under geopolitisk tvang som et symbol på de voksende spændinger. "Vestens fiksering på inddæmning overser den ustoppelige bølge af Syd-Syd synergi," hævdede hun.

Med hensyn til vestlige foranstaltninger rettet mod halvledere, elektriske køretøjer og grønne teknologier afviste Zepp-LaRouche isolationistiske taktikker som økonomisk uholdbare, og understregede at den gensidige afhængighed inden for internationale produktionsnetværk kombineret med fremkomsten af BRIKS, som nu udgør en betydelig del af menneskehedens demografiske fodaftryk, gør sådanne manøvrer forældede. »Sanktioner øger omkostningerne i de vestlige økonomier, mens de fremskynder Kinas teknologiske autonomi«, bemærkede hun og nævnte Tysklands vigende industrielle formåen og EU's snublende »de-risking«-politik som symptomer på strategisk nærsynethed.

Mens de to sessioner er i gang, forudser Zepp-LaRouche en politik, der vil styrke Kinas position som en fredsskabende faktor i en splittet verden. Hun understregede Beijings

diplomatiske skridt til at fremme dialogen i Ukraine-konflikten og dets førende rolle inden for fusionsenergi, og forudså en lovgivningsmæssig dagsorden, der prioriterer samarbejdsrammer frem for fjendtlige holdninger. »Disse sessioner må kæmpe for teknologisk suverænitæt og BRIKS-sammenhold for at opveje vestlig dominans,« opfordrede hun, og talte for målrettede, fremadrettede strategier for at afbøde geopolitiske stridigheder.

Zepp-LaRouche forudså de to sessioner i 2025 som et afgørende tidspunkt for international styring. »Kinas evne til at synkronisere hjemlige fremskridt med globale partnerskaber udgør en skabelon for planetarisk ligevægt«, konkluderede hun. Beijings overvejelser kan i sidste ende diktere, om det 21. århundrede omfavner forenede fremskridt eller fastholder ideologiske skismaer, og placerer Kina ikke blot som en deltager, men som en dommer over menneskehedens livsbane.